KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 28.5.2020 r.
COM(2020) 223 final

2020/0105 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniające rozporządzenie (UE) nr 223/2014 w odniesieniu do wprowadzenia szczególnych środków reagowania na kryzys związany z COVID-19

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

We wszystkich państwach członkowskich narastają bezpośrednie i pośrednie skutki pandemii COVID-19. Obecna sytuacja jest bezprecedensowa i wymaga zastosowania wyjątkowych środków dostosowanych do sytuacji. Dotyczy to również wsparcia dla najbardziej potrzebujących udzielanego ze środków Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym („Funduszu"). Obecny kryzys powoduje bowiem nie tylko szczególne zagrożenia dla najbardziej potrzebujących, ale dodatkowo zwiększa trudności ekonomiczne. Osoby znajdujące się w trudnej sytuacji społecznej prawdopodobnie najmocniej odczują społeczno-ekonomiczne skutki kryzysu. Poza tym, ze względu na społeczne i gospodarcze skutki pandemii COVID-19 rośnie liczba osób najbardziej potrzebujących.

W ramach inicjatywy inwestycyjnej w odpowiedzi na koronawirusa (CRII)[1], pakietu środków obowiązującego od dnia 1 kwietnia 2020 r., wprowadzono pewną liczbę istotnych zmian w ramach prawnych, które mają zastosowanie do europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych i które umożliwiają bardziej skuteczną reakcję na obecną sytuację. W ramach inicjatywy inwestycyjnej „plus" w odpowiedzi na koronawirusa (CRII+)[2] przyjęto środki uzupełniające. Pakiet środków obejmuje również zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 223/2014[3] (rozporządzeniu w sprawie Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym) wprowadzone rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/559 z dnia 23 kwietnia 2020 r.[4], które weszło w życie dnia 25 kwietnia 2020 r. Rozporządzeniem tym wprowadzono szczególne środki na rzecz dodatkowej elastyczności i płynności mające umożliwić państwom członkowskim reakcję na pandemię COVID-19 za pomocą środków Funduszu.

Wobec zmieniającej się powoli sytuacji wiele regionów i państw członkowskich przygotowuje się do ostrożnego znoszenia ograniczeń nałożonych na ludność i firmy oraz do ponownego rozruchu gospodarki. Kryzys wywarł już jednak poważne bezpośrednie i pośrednie skutki w wielu sektorach. Odbudowa gospodarki potrwa długo, przy czym nie można wykluczyć potrzeby przywrócenia środków izolacji. W tym kontekście istnieje znaczne ryzyko wzrostu liczby osób cierpiących na niedostatek żywności i dotkniętych deprywacją materialną. Konieczne są zatem działania w celu złagodzenia społecznych skutków pandemii COVID-19, aby zapewnić sprawiedliwe ożywienie gospodarcze zgodnie z Europejskim filarem praw socjalnych,

Choć Komisja zaproponowała nadzwyczajne środki na rzecz możliwie największej elastyczności i wsparcia działań organów publicznych, organizacji partnerskich i innych podmiotów zaangażowanych we wdrażanie Funduszu, to państwa członkowskie, w swej

---

[1] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/460 z dnia 30 marca 2020 r. zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013 oraz (UE) nr 508/2014 w odniesieniu do szczególnych środków w celu uruchomienia inwestycji w systemach ochrony zdrowia państw członkowskich oraz w innych sektorach ich gospodarek w odpowiedzi na epidemię COVID-19 (Inicjatywa inwestycyjna w odpowiedzi na koronawirusa) (Dz.U. L 99 z 31.3.2020, s. 5).

[2] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/558 z dnia 23 kwietnia 2020 r. zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1301/2013 i (UE) nr 1303/2013 w odniesieniu do szczególnych środków zapewniających wyjątkową elastyczność na potrzeby wykorzystania europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych w odpowiedzi na epidemię COVID-19 (Dz.U. L 130 z 24.4.2020, s. 1).

[3] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 223/2014 z dnia 11 marca 2014 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym (Dz.U. L 72 z 12.3.2014, s. 1).

[4] Dz.U. L 130 z 24.4.2020, s. 7.

reakcji na kryzys związany z COVID-19 i rosnące potrzeby w terenie, borykają się z problemem płynności.

W związku z tym, aby pomóc państwom członkowskim w skutecznym reagowaniu na pandemię COVID-19, w tym na jej skutki społeczne i gospodarcze, należy przyjąć dodatkowe środki, polegające m.in. na zwiększeniu zasobów dostępnych na potrzeby Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR), Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS) oraz Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym. W związku z powyższym Komisja proponuje, w odpowiedzi na pandemię COVID-19, nową zmianę rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów (RWP) (REACT-EU)[5] oraz rozporządzenia w sprawie Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym, aby udostępnić dodatkowe zasoby na potrzeby tych funduszy na lata 2020, 2021 i 2022.

Źródłem dodatkowych zasobów na rok 2020 pochodzą są zwiększone zasoby ogólne na potrzeby spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej ujęte w wieloletnich ramach finansowych na lata 2014–2020. Dodatkowe zasoby na lata 2021 i 2022 są zewnętrznymi dochodami przeznaczonymi na określony cel pochodzącymi z [Europejskiego Instrumentu na rzecz Odbudowy].

Kwoty te zostaną rozdzielone pomiędzy państwa członkowskie z uwzględnieniem ich względnego dobrobytu i skali skutków obecnego kryzysu dla ich gospodarki i społeczeństwa. Kwotę w wysokości 0,35 % dodatkowych zasobów należy przeznaczyć na pomoc techniczną z inicjatywy Komisji. Na zasadzie odstępstwa od przepisów mających zastosowanie do zewnętrznych dochodów przeznaczonych na określony cel, określonych w rozporządzeniu finansowym, do tych dodatkowych zasobów, po ich przydzieleniu do programów operacyjnych, stosować się będą odpowiednie przepisy określone w RWP i rozporządzeniu w sprawie Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym, w tym uregulowania dotyczące zobowiązań i ich anulowania.

Państwa członkowskie mogą przeznaczyć te kwoty na wspieranie, w ramach celu „Inwestycje na rzecz wzrostu i zatrudnienia”, operacji ułatwiających kryzysowe działania naprawcze, w kontekście pandemii COVID-19, w regionach, w których gospodarka i zatrudnienie są najbardziej dotknięte skutkami kryzysu i które przygotowują odbudowę gospodarki za pomocą środków EFRR lub EFS, bądź na zwiększenie przydziału dla programów wspieranych ze środków Funduszu.

Przydzielenie dodatkowych zasobów dla Funduszu przez państwa członkowskie jest dobrowolne i zgodne z ich szczególnymi potrzebami. Państwa członkowskie powinny przy tym należycie uwzględnić wzrost liczby osób najbardziej potrzebujących od wybuchu pandemii COVID-19.

Ponadto, zgodnie ze zmianami zaproponowanymi w odniesieniu do rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów (REACT-EU)[6], Komisja proponuje wprowadzenie dodatkowych środków zapewniających większą płynność państwom członkowskim, przede wszystkim przez umożliwienie im otrzymania znacznych płatności zaliczkowych w przypadku zwiększenia zasobów w ramach Funduszu oraz przez zwolnienie państw członkowskich z obowiązku wniesienia wkładu krajowego do tych zwiększonych zasobów. Co więcej, podobnie do rozwiązania proponowanego w odniesieniu do rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów (REACT-EU), ze względu na konieczność zapewnienia szybkiego przeznaczenia tych dodatkowych zasobów na inwestycje w terenie, by przyniosły efekty

[5] COM(2020) 451 final.
[6] COM(2020) 451 final.

w gospodarce realnej, nie proponuje się przedłużenia ostatecznej daty kwalifikowalności, którą pozostanie – również w odniesieniu do dodatkowych zasobów – dzień 31 grudnia 2023 r. – w przypadku wydatków poniesionych na poziomie beneficjentów). Precyzuje się jednocześnie, że zobowiązania dotyczące dodatkowych dochodów muszą zostać anulowane zgodnie z przepisami obowiązującymi przy zamykaniu programów (tj. w 2025 r., po przedłożeniu niezbędnych dokumentów zgodnie z art. 52). Zakłada się również, że system elektronicznej oficjalnej wymiany danych między Komisją a państwami członkowskimi zgodnie z art. 30 ust. 4 zostanie dostosowany, aby umożliwić państwom członkowskim niezwłoczne składanie wniosków o zmiany programów operacyjnych na potrzeby przydziału dodatkowych zasobów na lata 2020, 2021 i 2022.

Pandemia COVID-19 wywarła również nieproporcjonalne skutki społeczno-ekonomiczne na kobiety. Państwa członkowskie powinny zatem dopilnować, aby prowadzone operacje były w pełni zgodne z horyzontalną zasadą równości kobiet i mężczyzn zawartą w art. 5 ust. 11 rozporządzenia w sprawie Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym.

Komisja proponuje także dodatkowe przepisy zapewniające państwom członkowskim większą elastyczność w wykorzystywaniu pomocy technicznej.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Niniejszy wniosek jest spójny z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki, w szczególności z przepisami proponowanymi przez Komisję w rozporządzeniu w sprawie wspólnych przepisów (REACT-EU) w odpowiedzi na pandemię COVID-19, w ramach wniosku Komisji w sprawie zapewnienia wyjątkowej elastyczności na potrzeby wykorzystania EFRR i EFS w odpowiedzi na pandemię COVID-19.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Wniosek jest spójny z innymi wnioskami i inicjatywami przyjętymi przez Komisję Europejską, w szczególności z wnioskami przyjętymi przez Komisję w odniesieniu do EFRR i EFS w odpowiedzi na pandemię COVID-19.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Podstawą niniejszego wniosku jest art. 175 akapit 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Umożliwia on państwom członkowskim zwiększenie środków w ramach Funduszu, otrzymanie przez nie dodatkowych płatności zaliczkowych i zwolnienie państw członkowskich z obowiązku wniesienia wkładów krajowych do dodatkowych zasobów. Te wyjątkowe zmiany wprowadza się bez uszczerbku dla przepisów mających zastosowanie w normalnych okolicznościach.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Wniosek jest zgodny z zasadą pomocniczości. Nie zmienia on sposobu wdrażania Funduszu, które odbywa się w ramach zarządzania dzielonego.

Zarządzanie dzielone opiera się na zasadzie pomocniczości, gdyż Komisja powierza zadania związane ze strategicznym programowaniem i wdrażaniem państwom członkowskim. Ogranicza też unijne działania do tego, co jest niezbędne do osiągnięcia celów, zgodnie z Traktatami.

Niniejszy wniosek, wraz z wnioskiem dotyczącym zmiany rozporządzenia (UE) nr 1303/2013[7], ma na celu udostępnienie dodatkowych zasobów. Jego celem jest również sprecyzowanie przepisów regulujących wykorzystywanie tych zasobów w kontekście programów objętych okresem programowania 2014–2020.

- **Proporcjonalność**

Wniosek jest proporcjonalny i nie zawiera przepisów, które nie są niezbędne do osiągnięcia celów Traktatu. Ogranicza się do zmian uznanych za niezbędne do ustanowienia przepisów obowiązujących w odniesieniu do dodatkowych zasobów oraz do stawienia czoła problemom zaistniałym w państwach członkowskich w trakcie kryzysu związanego z COVID-19 w kontekście wdrażania Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym.

- **Wybór instrumentu**

Właściwym instrumentem jest rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady, zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą określoną w art. 175 akapit 3 Traktatu. Komisja przeanalizowała możliwości działania określone w ramach prawnych i uważa za konieczne zaproponowanie zmian w rozporządzeniu (UE) nr 223/2014.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny *ex post*/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

Ze względu na szczególne okoliczności, w których przedstawia się niniejszy wniosek, nie przeprowadzono oceny *ex post* ani oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Ze względu na szczególne okoliczności, w których przestawia się niniejszy wniosek, nie przeprowadzono konsultacji z zainteresowanymi podmiotami zewnętrznymi.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Nie zaistniała potrzeba skorzystania z pomocy ekspertów zewnętrznych.

- **Ocena skutków**

Nie dotyczy.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Nie jest to inicjatywa w ramach programu sprawności i wydajności regulacyjnej (REFIT).

- **Prawa podstawowe**

Wniosek nie ma skutków dla ochrony praw podstawowych.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Wniosek doprowadzi do zaciągnięcia dodatkowych zobowiązań w roku 2020, finansowanych przez zwiększenie pułapu wieloletnich ram finansowych 2014–2020. Jego skutkiem będą również dodatkowe zobowiązania na lata 2021 i 2022, finansowane z zewnętrznych dochodów przeznaczonych na określony cel. Spowoduje on płatności dodatkowe w latach

[7] COM(2020) 251 final.

2020–2025. Wpływ wniosku na budżet przedstawiono w ocenie skutków finansowych regulacji, która towarzyszy rozporządzeniu REACT-EU.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Wdrożenie środków będzie monitorowane i uwzględniane w ramach ogólnych mechanizmów sprawozdawczych ustanowionych w rozporządzeniu (UE) nr 223/2014.

- **Dokumenty wyjaśniające (w przypadku dyrektyw)**

Nd.

2020/0105 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniające rozporządzenie (UE) nr 223/2014 w odniesieniu do wprowadzenia szczególnych środków reagowania na kryzys związany z COVID-19

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 175 akapit trzeci,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego[8],

uwzględniając opinię Komitetu Regionów[9],

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 223/2014[10] ustanowiono przepisy mające zastosowanie do Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym (zwanego dalej „Funduszem").

(2) W dniu 17 listopada 2017 r. Parlament Europejski, Rada i Komisja wspólnie proklamowały Europejski filar praw socjalnych jako odpowiedź na wyzwania społeczne w Europie. Dwadzieścia najważniejszych zasad filaru pogrupowano według trzech kategorii: równe szanse i dostęp do zatrudnienia: uczciwe warunki pracy; ochrona socjalna i integracja społeczna. Aby odbudowa gospodarki była sprawiedliwa społecznie, działania w odpowiedzi na pandemię COVID-19 powinny opierać się na wspomnianych 20 zasadach Europejskiego filaru praw socjalnych.

(3) Państwa członkowskie odczuwają na bezprecedensową skalę skutki kryzysu związanego z COVID-19. Kryzys ten wywołał poważne skutki gospodarcze i społeczne. Doprowadziło to do wyjątkowej sytuacji, której należy stawić czoła za pomocą szczególnych środków zgodnych z zasadami Europejskiego filaru praw socjalnych.

(4) Kwestia ta jest szczególnie ważna w przypadku Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym. Ponieważ liczba osób cierpiących na niedostatek żywności i dotkniętych deprywacją materialną rośnie ze względu na pandemię COVID-19, a osoby najbardziej potrzebujące są najbardziej narażone na różne zagrożenia i dodatkowe trudności w trakcie kryzysu, państwa członkowskie mają

[8] Dz.U. C z , s. .

[9] Dz.U. C z , s. .

[10] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 223/2014 z dnia 11 marca 2014 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym (Dz.U. L 72 z 12.3.2014, s. 1).

dodatkowe potrzeby w zakresie finansowania przy udzielaniu wsparcia ze środków Funduszu.

(5) Aby zamortyzować ogromne wstrząsy odczuwane przez gospodarkę i złagodzić poważne skutki dla funkcjonowania jednolitego rynku spowodowane wyjątkowymi ograniczeniami wprowadzonymi przez państwa członkowskie w celu powstrzymania rozprzestrzeniania się koronawirusa, Rada Europejska zatwierdziła w dniu 23 kwietnia 2020 r. plan odbudowy zawierający solidny komponent inwestycyjny, wezwała do ustanowienia [Europejskiego Instrumentu na rzecz Odbudowy] i upoważniła Komisję do przeanalizowania potrzeb tak, aby środki zostały skierowane do najbardziej dotkniętych sektorów i obszarów geograficznych Unii Europejskiej, przy jednoczesnym sprecyzowaniu powiązania tych środków z wieloletnimi ramami finansowymi.

(6) W dniu 27 maja 2020 r. Komisja przedstawiła wniosek dotyczący rozporządzenia[11] zmieniającego rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013[12] i udostępniła dodatkowe zasoby w celu wsparcia państw członkowskich w ich kryzysowych działaniach naprawczych w kontekście pandemii COVID-19 i przygotowywaniu odbudowy gospodarki. W tym celu, w ramach tego pakietu udostępnia się na lata 2020, 2021 i 2022 dodatkową wyjątkową kwotę 58 272 800 000 EUR na zobowiązania budżetowe ze środków funduszy strukturalnych w ramach celu „Inwestycje na rzecz wzrostu i zatrudnienia", z myślą o jej szybkim uruchomieniu w gospodarce realnej za pośrednictwem struktur utworzonych na potrzeby programów polityki spójności na lata 2014–2020. Komisja powinna określić podział dodatkowych zasobów dla każdego państwa członkowskiego na podstawie metody alokacji opartej na najnowszych obiektywnych danych statystycznych dotyczących względnego dobrobytu państw członkowskich i skali skutków obecnego kryzysu dla ich gospodarki. W celu odzwierciedlenia zmieniającego się charakteru skutków kryzysu podział zasobów powinien zostać poddany przeglądowi w 2021 r. na podstawie tej samej metody alokacji z użyciem najnowszych danych statystycznych dostępnych przed dniem 19 października 2021 r. W celu zapewnienia skutecznej reakcji na społeczne skutki pandemii COVID-19 dla osób najbardziej potrzebujących państwa członkowskie powinny móc przydzielić dodatkowe zasoby na potrzeby Funduszu zgodnie ze swoimi potrzebami. Państwa członkowskie powinny przy tym należycie uwzględnić wzrost liczby osób najbardziej potrzebujących od wybuchu pandemii COVID-19. Poza tym konieczne jest ustalenie pułapów dotyczących przydziału dodatkowych zasobów na pomoc techniczną dla państw członkowskich. Ze względu na spodziewane szybkie wydatkowanie dodatkowych zasobów zobowiązania dotyczące tych zasobów powinny również zostać anulowane z chwilą zamknięcia programów. W odniesieniu do dodatkowych zasobów wprowadza się również możliwość transferów finansowych między EFRR, EFS i Europejskim Funduszem Pomocy Najbardziej Potrzebującym.

(7) Do niniejszego rozporządzenia zastosowanie mają horyzontalne przepisy finansowe przyjęte przez Parlament Europejski i Radę na podstawie art. 322 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Przepisy te, ustanowione rozporządzeniem finansowym, określają w szczególności procedurę ustanawiania i wykonania budżetu w drodze dotacji, zamówień, nagród i wykonania pośredniego oraz przewidują kontrole wykonywania obowiązków przez podmioty upoważnione do działań

[11] COM(2020) 446.

[12] Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 884).

finansowych. Przepisy przyjęte na podstawie art. 322 TFUE dotyczą również ochrony budżetu Unii w przypadku uogólnionych braków w zakresie praworządności w państwach członkowskich, jako że poszanowanie praworządności jest niezbędnym warunkiem wstępnym należytego zarządzania finansami i skutecznego unijnego finansowania.

(8) Aby zagwarantować, że państwa członkowskie mają wystarczające środki finansowe do celów szybkiej realizacji kryzysowych działań naprawczych w kontekście pandemii COVID-19 oraz przygotowania odbudowy gospodarki, należy zapewnić wyższy poziom płatności zaliczkowych na rzecz szybkiej realizacji działań wspieranych za pomocą dodatkowych zasobów. Poziom płatności zaliczkowych powinien zapewnić państwom członkowskim środki na ewentualne zaliczki dla beneficjentów oraz na zwrot kosztów beneficjentom w krótkim terminie po otrzymaniu wniosków o płatność.

(9) W celu zmniejszenia obciążenia budżetów publicznych w związku z kryzysowymi działaniami naprawczymi w kontekście pandemii COVID-19 oraz przygotowania odbudowy gospodarki dodatkowe zasoby nie powinny być objęte obowiązkiem współfinansowania.

(10) Aby państwa członkowskie mogły szybko dostosowywać działania w ramach Funduszu w odpowiedzi na kryzys związany z COVID-19, należy określić szczegółowe przepisy dotyczące zakresu pomocy technicznej.

(11) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia – a mianowicie łagodzenie skutków kryzysu w dziedzinie zdrowia publicznego dla osób najbardziej potrzebujących – nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez same państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiary i skutki proponowanych działań możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.

(12) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 223/2014.

(13) Ze względu na pilny charakter sytuacji związanej z pandemią COVID-19 niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

(14) Z uwagi na pandemię COVID-19 oraz pilną potrzebę zareagowania na związany z nią kryzys w dziedzinie zdrowia publicznego należy przewidzieć wyjątek od ośmiotygodniowego terminu, o którym mowa w art. 4 Protokołu nr 1 w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej, do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i do Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej.

(15) Art. 135 ust. 2 Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej stanowi, że zmiany w rozporządzeniu Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013[13] lub decyzji Rady 2014/335/UE, Euratom przyjęte w dniu wejścia w życie tej Umowy lub po tej dacie nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa, o ile zmiany te mają wpływ na zobowiązania finansowe Zjednoczonego Królestwa. Wsparcie na podstawie art. 6a rozporządzenia (UE) nr 223/2014 jest finansowane przez zwiększenie pułapu

[13] Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 884).

wieloletnich ram finansowych w odniesieniu do roku 2020, a w odniesieniu do lat 2021 i 2022 – przez zwiększenie pułapu zasobów własnych Unii, co wpływałoby na zobowiązanie finansowe Zjednoczonego Królestwa. Niniejsze rozporządzenie nie powinno zatem mieć zastosowania do Zjednoczonego Królestwa ani na jego terytorium,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) nr 223/2014 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przydział środków z Funduszu na okres 2014–2020 dla każdego państwa członkowskiego jest określony w załączniku III, z wyjątkiem zwiększonych zasobów w odpowiedzi na pandemię COVID-19, o których mowa w art. 6a. Minimalna kwota przypadająca na każde państwo członkowskie wynosi 3 500 000 EUR na cały ten okres.”;

2) dodaje się nowy art. 6a w brzmieniu:

„*Artykuł 6a*
Dobrowolne zwiększenie zasobów w odpowiedzi na pandemię COVID-19

1. Państwa członkowskie mogą, na zasadzie dobrowolności, zwiększyć zasoby, o których mowa w art. 6, w odpowiedzi na pandemię COVID-19, zgodnie z art. 92b ust. 5 akapit siódmy rozporządzenia (UE) nr 1303/2013. Zwiększenie to może wpłynąć na zobowiązania budżetowe na lata 2020, 2021 i 2022.
2. Na zasadzie odstępstwa od art. 7 ust. 1 okres, który obejmują programy operacyjne korzystające z dodatkowych zasobów zgodnie z ust. 1, trwa do dnia 31 grudnia 2022 r.
3. Na zasadzie odstępstwa od art. 38 akapit pierwszy zobowiązania budżetowe dotyczące dodatkowych zasobów przewidzianych dla każdego programu zostaną zaciągnięte w latach 2020, 2021 i 2022.
Na zasadzie odstępstwa od art. 59 ust. 1 dodatkowe zobowiązania zostają anulowane zgodnie z przepisami obowiązującymi przy zamykaniu programów.
4. Oprócz płatności zaliczkowych, o których mowa w art. 44 ust. 1, Komisja wypłaci, na podstawie decyzji Komisji zatwierdzającej zmianę w programie w celu przydziału dodatkowych zasobów, kwotę płatności zaliczkowej w wysokości 50 % dodatkowych zasobów przydzielonych na rok 2020 r.

Kwota wypłacona w ramach płatności zaliczkowych, o których mowa w akapicie pierwszym, zostaje całkowicie rozliczona na rachunkach Komisji najpóźniej w chwili zamknięcia programu.
5. Na zasadzie odstępstwa od art. 20 dodatkowe zasoby, o których mowa w ust. 1, nie są objęte obowiązkiem współfinansowania.”;

3) art. 27 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Z inicjatywy państw członkowskich i pod warunkiem nieprzekroczenia pułapu wynoszącego 5 % przydziału środków Funduszu w chwili przyjęcia programu operacyjnego i 5 % dodatkowych zasobów, o których mowa w art. 6a ust. 1, ze środków programu operacyjnego mogą być finansowane działania w zakresie finansowania, przygotowywania, zarządzania, monitorowania, pomocy

administracyjnej i technicznej, audytu, informowania, kontroli i oceny niezbędne do wdrażania Funduszu, w tym w zakresie przygotowywania i kosztów operacyjnych programów bonów, w razie gdy koszty te są ponoszone przez instytucję zarządzającą lub inny podmiot prawa publicznego, który nie jest organizacją partnerską. Ze środków programu operacyjnego może być również finansowana pomoc techniczna i budowanie potencjału organizacji partnerskich, a także innych podmiotów zaangażowanych we wdrażanie Funduszu, m.in. w celu zwiększania zdolności do reagowania kryzysowego na pandemię COVID-19. Działania, o których mowa w niniejszym ustępie, mogą dotyczyć kolejnego okresu programowania, m.in. w celu zapewnienia dalszego wsparcia ze środków tego Funduszu za pośrednictwem innych funduszy.”;

4) dodaje się nowy art. 63a w brzmieniu:

„*Artykuł 63a*
Przepisy przejściowe

Art. 6a nie stosuje się do Zjednoczonego Królestwa ani na jego terytorium. Odniesienia do państw członkowskich w przepisach tego artykułu należy rozumieć jako nieobejmujące Zjednoczonego Królestwa.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego	*W imieniu Rady*
Przewodniczący	*Przewodniczący*